

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi Stowarzyszenia
na działanie Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2320 i 2052), Rada Miejska w Łodzi

uchwala, co następuje:

§ 1.1. Skargę Stowarzyszenia na działanie Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Marcin GOŁASZEWSKI

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

Przewodniczący Komisji

Kamil Deptuła

opracowanie projektu uchwały
zgodnie z procedurą
zgodnie z procedurą
zgodnie z procedurą

RADCA PRAWNY

Anna Chruszcz
Łódź, 10.05.2022

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2022 roku do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga na kształt rozstrzygnięcia Prezydenta Miasta Łodzi co do wniosku Stowarzyszenia w sprawie podjęcia działań zmierzających do zachowania zabytkowej willi przy ul. Gdańskiej.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Budynek willi przy ul. Gdańskiej ma charakter zabytkowy i powstał w latach 1890-1891. W takim przypadku opieka nad zabytkiem sprawowana jest w pierwszej kolejności przez jego właściciela / użytkownika wieczystego i polega, w szczególności, na prowadzeniu prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku, zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie czy korzystaniu z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości.

Stan obiektu nie pozwala na stwierdzenie, że właściciel wywiązuje się z obowiązków, nałożonych na niego przez art. 5 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Sam obiekt bez wątpienia stanowi świadectwo minionej epoki, a jego zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną oraz artystyczną. Zostało to potwierdzone już w 1983 roku poprzez wpis do rejestru zabytków prowadzonego dziś przez Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – nr wpisu A/199, co jest to o tyle ważne, że w świetle zapisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jedną z form ochrony zabytków jest wpis do rejestru zabytków (art. 7 ustawy), dając tym samym szereg uprawnień kontrolnych i nadzorczych właściwym organom konserwatorskim, w tym w szczególności wyposażonemu w realne kompetencje Łódzkiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków.

I tak art. 49 powołanej wyżej ustawy stanowi, że *Wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru (...) przeprowadzenie, w terminie określonym w tej decyzji, prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku, jeżeli ich wykonanie jest niezbędne ze względu na zagrożenie zniszczeniem lub istotnym uszkodzeniem tego zabytku.*

Jak wynika zatem z przytoczonych ram prawnych podstawowe narzędzia ochrony zabytków leżą w rękach organów administracji rządowej, tj. w tym wypadku Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i Wojewody Łódzkiego.

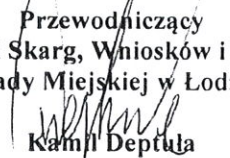
W tym miejscu warto dodać, że z decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 28 czerwca 1991 roku znak: GP/G.III-8224/2/139/91, ustanawiającej prawo użytkowania wieczystego ww. nieruchomości, dla użytkownika wieczystego nie spoczywają żadne szczególne obowiązki takie jak m. in. utrzymanie budynków w należyтым stanie, a w razie zniszczenia lub rozbiórki budynków obowiązku ich odbudowania. Nie określono wtedy również sposobu korzystania z nieruchomości. W takim stanie prawnym orzecznictwo Sądu Najwyższego (np. wyrok z 8 grudnia 2010 roku, VCSK 168/10) nie pozostawia wątpiwości, iż nie jest możliwe rozwiązanie umowy użytkowania wieczystego z przyczyn wskazanych przez Stowarzyszenie.

Wobec powyższego uznaje się skargę za bezzasadną.

Jednocześnie zobowiązuje się Prezydenta Miasta Łodzi do rozpoczęcia procesu windykacji zadłużenia użytkownika wieczystego z tytułu należności publicznoprawnych w terminie 2 miesięcy od wydania niniejszej uchwały. Ze względów sanitarno-epidemiologicznych zobowiązuje się również Prezydenta Miasta Łodzi do pilnego rozważenia wykonania zastępczych prac porządkowych na posesji, na koszt użytkownika wieczystego.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: *„W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”*.

Przewodniczący
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
Kamila Deptuła

